

De naam die altijd rondgaat in Alem

Wie Alem zegt, noemt de naam Steenbekkers. In de geschiedenis en in het heden van de vierdeklasser speelt deze achternaam een prominente rol.

Tim van Dorsten

Alem

Met veel trots kijkt Cor Steenbekkers wekelijks naar de verrichtingen van het eerste elftal van Alem. Niet alleen spelen zijn drie kleinzonen Luuk, Lars en Mats in het vaandelteam. In totaal telt het eerste elftal zeven Steenbekkers: namelijk ook Jens, Job, Bouke en nog een Lars. „Oude tijden herleven”, glundert hij met zichtbare pretlichtjes in zijn ogen. „Toen ik in het eerste elftal speelde – in de jaren 50 – stonden er negen Steenbekkers in het eerste elftal. Onder wie ik met mijn broers Marinus en Hend.”

De voetballende hoogtepunten van de oudste voor Alem actieve Steenbekkers (83) dateren uit diezelfde periode, toen de Gelderse

club nog in de Brabantse bond uitkwam. Hij won onder meer de districts beker en promoveerde naar de eerste klasse. In totaal speelde hij meer dan tien jaar voor de huidige vierdeklasser en werd in de jaren 70 leider van het eerste elftal.

Onder Cors leiding promoveerde Alem in 1977 naar de eerste klasse van de Brabantse bond, samen met Louis als speler (59). Hoewel ze dezelfde achternaam hebben, is Louis geen directe familie. „Niels en ik behoren tot een

Toen ik in het eerste speelde, stonden er negen Steenbekkers in het elftal

– Cor Steenbekkers (83)

andere tak”, vertelt Louis. Dit beaamt Niels (36), die als enige van het gezelschap niet het eerste elftal haalde. „Hoewel ik niet kan voetballen, ben ik blij dat ik me als wedstrijdsecretaris en grensrechter voor Alem kan inzetten. Ieder seizoen kom ik bij een club waar een opmerking over onze achternaam wordt gemaakt.”

Louis speelde vijf jaar voor het eerste van Alem. „Van mijn vijftiende tot mijn twintigste. Daarna kreeg ik een blessure aan mijn enkelbanden. Aangezien ik een eigen bedrijf had, ben ik toen gestopt. Later ben ik leider geweest en heb ik in het bestuur gezeten.”

Cor was ook leider van onder

anderen zijn zoon Wim (51) en zijn achterneef Ton (52), die respectievelijk in de jaren 80 en 90 voor Alem speelden. Ondanks hun minimale leeftijdsverschil hebben Wim en Ton nooit samen in het

We begrijpen dat het bijzonder is, maar voor ons is het inmiddels normaal

– Luuk Steenbekkers (22)

eerste elftal gespeeld. „Ik vertrok op mijn twintigste naar het toenmalige TOP Oss”, vertelt Wim. „Toen ik kinderen kreeg, keerde ik terug.” In de tussentijd speelde Ton voor het vaandelteam. „Vanwege blessures besloot ik eind van de jaren negentig te stoppen.”

Beide heren gingen hun kinderen trainen en kwamen zo uiteindelijk als leider bij Alem 1. Wims zoon Luuk (22) is wekelijks als linksback actief samen met zijn tweelingbroers Mats en Lars (22). „Wij spelen pas sinds de senioren in één elftal, maar in de jeugd heb

ik met Jens en Lars (zoon van Louis) samengespeeld”, vertelt Luuk. „We begrijpen dat het bijzonder is, maar voor ons is het inmiddels gewoon.”

De huidige lichter van Alem 1 telt niet alleen veel studenten, maar staat ook bekend om het talent. Wim: „Ze zijn er twee keer in de week om te trainen en om een wedstrijd te spelen. Als ze naar een andere club willen gaan, kunnen we ze niet tegenhouden.” Dit beaamt Ton. „Het sociale aspect speelt een grote rol: ze vinden het leuk om elkaar hier te zien.”

▲ Van links naar rechts: Wim, Louis, Ton, Niels, Cor en Luuk Steenbekkers. FOTORICARDO SMIT